Lietas Nr. A420580010
Lietas arhīva Nr. AA43-1128-14/17

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 6.februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Amona, tiesneši S.Liniņa un V.Poķis,

piedaloties pieteicējas SIA „LPV" pārstāvjiem /pers. E/ un /pers. F/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei Ingunai Maļcevai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „LPV" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora v.i. 2010.gada 15.februāralēmumaNr.22.4/7286 atcelšanu, sakarā ar SIA „LPV" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 8.februāra spriedumu daļā.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID vai atbildētājs) Zemgales reģionālās iestādes Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļa no 2009.gada 5.jūnija līdz 2009.gada 1.septembrim veica SIA „LPV" pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) auditu par periodu no 2008.gada 25.februāra līdz 2009.gada 31.martam un uzņēmumu ienākuma nodokļa (turpmāk – UIN) auditu par periodu no 2008.gada 11.februāra līdz 2008.gada 31.decembrim.

Ar VID Zemgales reģionālās iestādes Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšnieka vietnieces 2009.gada 1.septembra lēmumu Nr.127 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) SIA „LPV" noteikts pienākums iemaksāt budžetā PVN Ls 7780,50, soda naudu Ls 2334,15 un nokavējuma naudu Ls 902,54, UIN Ls 53 057, soda naudu Ls 26 528,50 un nokavējuma naudu Ls 503,57, kā arī samazināts no budžeta atmaksājamais PVN Ls 99 862,43 apmērā un saistībā ar to aprēķināta soda nauda Ls 48 944,61.

SIA „LPV" Sākotnējo lēmumu apstrīdēja un ar VID Zemgales reģionālās iestādes direktora lēmumu Nr.01-10.02/143 Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts un, pamatojoties uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" $33.^3$ pantu, samazināta PVN soda nauda par Ls 1 167,07 un UIN soda nauda par Ls 18 569,95.

SIA „LPV" apstrīdēja arī šo lēmumu, un ar VID ģenerāldirektora v.i. 2010.gada 15.februāra lēmumu Nr.22.4/7286 (turpmāk – Lēmums) apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts. Lēmumā citstarp norādīts turpmāk minētais.

[1.1] SIA „LPV" grāmatvedības uzskaitē iegrāmatoti deviņi SIA „Geos Lat" rēķini par transporta pakalpojumiem (minerālmēslu pārvadāšanu) 2008.gada septembrī, oktobrī, decembrī un 2009.gada februārī un martā, kā arī SIA „VLK Pluss" 2008.gada 25.jūlija rēķins par minerālmēslu iegādi.

[1.2] SIA „Geos Lat" valdes locekle /pers. H/ tematiskās pārbaudes laikā norādīja, ka SIA „Geos Lat" nav licences autotransporta kravu pārvadājumiem, šī sabiedrība pārvadājumus neveic, bet piesaista pakalpojumu veikšanai trešās personas; savukārt SIA „Geos Lat" piesaistītās komercsabiedrības nav identificējamas kā kravu pārvadātāji (tām nav izsniegtas licences kravu pārvadājumu veikšanai, to amatpersonas noliedz saimniecisko darbību, to reģistrētais darbības veids nav saistīts ar kravu pārvadājumu pakalpojumiem); līdz ar to nav pierādīts, ka SIA „LPV" būtu saņēmusi transporta pakalpojumus no SIA „Geos Lat".

[1.3] Pavadzīmē-rēķinā, kas noformēts par darījumu ar SIA „VLK Pluss" kā pārvadātājs norādīta SIA „TN Grupa", taču šāda sabiedrība nav saņēmusi licenci autokravu pārvadājumiem, nav sastopama juridiskajā adresē, 2008.gada 6.augustā tā izslēgta no ar PVN apliekamo personu reģistra, tai ir viens darbinieks un cits reģistrētais darbības veids. SIA „VLK Pluss" nebija sastopama tās juridiskajā adresē un atstāja bez ievērības VID uzaicinājumu ierasties tematiskās pārbaudes veikšanai. Līdz ar to nav iespējams iegūt

informāciju par darījuma apstākļiem un SIA „VLK" iesniegtā pavadzīme-rēķins nav uzskatāma par attaisnojuma dokumentu priekšnodokļa atskaitīšanai par SIA „VLK Pluss" transporta pakalpojumiem.

[2] SIA „LPV" Lēmumu pārsūdzēja tiesā, pieteikumā norādot turpmāk minēto.

[2.1] Pieteicēja rīkojās tiesiski un veica visas darbības atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktam. Darījumu partneri darījumu noslēgšanas brīdī bija iekļauti VID ar PVN apliekamo personu reģistrā; darījumu dokumenti noformēti atbilstoši normatīvo aktu prasībām; preces vai pakalpojumus pieteicēja saņēma un izmantoja savu ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai.

[2.2] Lēmumā nav atspēkoti pieteicējas argumenti, kas balstās uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumu lietā Bulves AD pret Bulgāriju.

[2.3] Attiecībā par darījumu ar SIA „VLK Pluss"nav ņemts vērā pieteicējas pārstāves paskaidrojums par darījuma apstākļiem. SIA „VLK Pluss"pārstāvis /pers. J/solīja piegādāt 500 tonnu minerālmēslu, 2008.gada 8.jūlijā noslēgts līgums. Darījums ar SIA „VLK Pluss" notika pēc preces izkraušanas Salacgrīvas ostā; prece turpat ostā tika pārdota tālāk SIA „Agrochema Latvia", kas preci transportēja uz Igauniju. Preču pavadzīmi izrakstīja SIA „VLK Pluss", kas arī ir atbildīga par pavadzīmē norādīto. Preču pavadzīme ir acīmredzami kļūdaina.

[2.4] Darījumi ar SIA „Geos Lat" un SIA „VLK Pluss" notika, VID nav pierādījis, ka iztrūkst kāds no nepieciešamajiem priekšnoteikumiem. VID nav ieguvis nepieciešamo informāciju un nav noskaidrojis objektīvo patiesību. Pārkāpts tiesiskās paļāvības princips, jo VID apšauba Finanšu policijas 2009.gada 25.marta lēmumā konstatēto, ka pieteicēja ir uzrādījusi ar PVN apliekamos darījumus un nav slēpusi ar PVN apliekamos objektus.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 8.februāra spriedumu pieteikums noraidīts. Spiedumā daļā par pieteicējas tiesībām atskaitīt priekšnodokli par darījumiem ar SIA „VLK Pluss" un SIA „Geos Lat" norādīts turpmāk minētais.

[3.1] Atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 1.panta 9.punktā un 10.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajam tiesai jāpārbauda, vai izskatāmajā gadījumā šajās normās minētie priekšnoteikumi ir izpildīti.

[3.2] Vērtējot pieteicējas darījumus ar SIA „Geos Lat", ņemot vērā datu salīdzināšanā iegūto informāciju, VID bija pietiekams pamats secināt, ka SIA „Balt Paddock", SIA „Exceller" un SIA „Dorime" nevarēja sniegt transporta pakalpojumus (autotransporta kravu pārvadājumus) pieteicējai kā SIA „Geos Lat" apakšuzņēmēji. Līdz ar to arī pieteicējas grāmatvedības reģistros iegrāmatotie SIA „Geos Lat" vārdā izrakstītie rēķini satur nepatiesu informāciju. VID pamatoti atzina, ka rēķinos uzrādītie darījumi nav izsekojami un salīdzināmi, pastāv pamatotas šaubas par to, vai šādi darījumi vispār varēja notikt, ievērojot rēķinos uzrādītos darījumu apjomus. Nodokļu administrācijai bija pamats uzskatīt, ka attaisnojuma dokumentā norādītās ziņas neatbilst faktiski notikušiem darījumiem. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pieteicēja nav izpildījusi likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktos priekšnosacījumus (pieteicējas uzrādītie nodokļa rēķini satur nepatiesas ziņas), tāpēc pieteicēja nav tiesīga atskaitīt priekšnodokli par darījumiem ar SIA „Geos Lat" Ls 72 282,76.

[3.3] Izvērtējot VID konstatētos apstākļus attiecībā uz pieteicējas darījumu ar SIA „VLK Pluss", tiesa atzīst, ka VID bija pietiekams pamats apšaubīt preču pavadzīmē - rēķinā Nr.ACU 811695 norādītās ziņas.

Pieteicējas norādītajiem argumentiem par šo darījumu tiesa nevar piekrist. VID pamatoti atzina, ka darījumam nav iespējams izsekot, rēķinā norādītās ziņas nav salīdzināmas. Komersanta pienākums ir nodokļa rēķinā darījumu norādīt precīzi un atbilstoši faktiski notikušam darījumam, kā arī pirms attaisnojuma dokumentu iegrāmatošanas grāmatvedības reģistros komersanta pienākums ir pārliecināties, ka attaisnojuma dokumentā norādītās ziņas atbilst faktiski notikušam darījumam. Šāds pienākums izriet no likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.pantā noteiktā. Izskatāmajā gadījumā pieteicēja nav ievērojusi minētajās tiesību normās noteikto. Tādējādi VID bija pamats atzīt, ka rēķinos ietvertā informācija nav pilnīga, patiesa un salīdzināma.

Pieteicēja uzskata, ka nodokļu administrācijai bijis pienākums iegūt pierādījumus, kas apstiprinātu pieteicējas pārstāves sniegto paskaidrojumu par minētā darījuma apstākļiem. Tiesa atzīst, ka pieteicējas viedoklis nav pamatots. Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pantā noteikto, tieši uz nodokļu maksātāju gulstas pierādīšanas pienākums. Tādējādi tieši pieteicējai ir pienākums sagādāt pierādījumus saviem apgalvojumiem. Pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus, kas atspēkotu nodokļu administrācijas argumentus.

Tiesa pēc pieteicējas pārstāvja lūguma izprasīja papildus pierādījumus par pieteicējas izvirzītajiem argumentiem. Izvērtējot tiesā saņemtos dokumentus *(lietas 153. – 159., 162. – 166., 169. – 178., 180.lapa)*, nav pamata secināt, ka dokumentos norādītais darījums atbilstu faktiski notikušam darījumam. Apstāklis, ka no Polijas (Gdaņskas) sūtītā minerālmēslu „Amofoska" krava tika saņemta Salacgrīvas ostā (kravas saņēmēja uzrādīta SIA „VLK Pluss"), pats par sevi neapstiprina pieteicējas pārstāves paskaidrojumu par darījuma apstākļiem. Turklāt tiesā saņemtie dokumenti neatspēko nodokļu administrācijas konstatētos apstākļus (SIA „VLK Pluss" un SIA „TN Grupa" juridiskajās adresēs neatrodas un pretpārbaudes nav iespējams veikt; pieteicējas grāmatvedības reģistros nav iegrāmatots darījums ar SIA „TN Grupa"; SIA „TN Grupa" nav izsniegta licence autotransporta kravu pārvadājumiem; SIA „TN Grupa" reģistrētie darbības veidi: kokmateriālu un būvmateriālu vairumtirdzniecība; minētajā uzņēmumā bijis nodarbināts viens darba ņēmējs). Tādējādi tiesai nav iesniegti pierādījumi tam, ka preču pavadzīmē - rēķinā uzrādītais darījums atbilstu faktiski notikušam darījumam ar rēķinā norādīto personu. Līdz ar to pieteicējas iebildumi ir noraidāmi kā nepamatoti.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējas grāmatvedības reģistros iegrāmatotais preču pavadzīme - rēķins Nr.ACU 811695 satur nepatiesu informāciju (neatbilst faktiski notikušam darījumam) un tādēļ tas nav izmantojams kā nodokļa rēķins likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkta izpratnē. Līdz ar to pieteicējai nebija tiesību atskaitīt kā priekšnodokli Ls

30 427,07 par darījumu ar SIA „VLK Pluss”.

[3.4] Tiesa atzīst, ka nodokļu administrācija ir ievērojusi likuma „Par pievienotās vērtības nodokli” 35.panta pirmajā daļā, likuma „Par nodokļiem un nodevām” 32.panta pirmajā un trešajā daļā un 29.panta otrajā daļā, $32.^3$ panta pirmajā un trešajā daļā noteikto. Pieteicējai pamatoti noteikts pienākums samaksāt budžetā PVN Ls 7 780,00, soda naudu Ls 2 334,15 un nokavējuma naudu Ls 902,54. VID pamatoti samazināja pieteicējas no budžeta atmaksājamo PVN par Ls 99 862,43 un aprēķināja ar to saistīto soda naudu Ls 48 944,61.

[3.5] Ievērojot Gada pārskatu likuma 4.panta otrajā un trešajā daļā un 22.panta pirmajā daļā un likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli” 4.panta pirmajā daļā, 26.panta pirmajā daļā noteikto, VID pamatoti samazināja pieteicējas 2008.gada pārdotās produkcijas ražošanas izmaksas par Ls 353 726 un par norādīto summu veica pieteicējas apliekamā ienākuma korekciju. Tādējādi papildus nomaksai budžetā par 2008.gadu noteikts UIN Ls 53 057 (15% no 353 716), soda nauda Ls 26 528,50 un nokavējuma nauda Ls 530,57.

[3.6] Pieteicējas atsauce uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumu lietā Bulves AD pret Bulgārijunav pamatota, jo izskatāmajā gadījumā pati pieteicēja nav ievērojusi normatīvo aktu prasības, savos grāmatvedības reģistros iegrāmatojot tādus darījumu attaisnojuma dokumentus, kas satur nepatiesu informāciju (attaisnojuma dokumentā norādītās ziņas neatbilst faktiski notikušiem darījumiem ar rēķinā uzrādīto personu). Tas, vai komersanta grāmatvedības reģistros tiek iegrāmatota precīza, darījumu faktiskajiem apstākļiem atbilstoša informācija, ir atkarīgs no paša komersanta. Tiesa jau iepriekš konstatēja, ka pieteicēja nav ievērojusi likuma „Par grāmatvedību” 2. un 7.pantā noteikto un līdz ar to nav izpildījusi arī likuma „Par pievienotās vērtības nodokli” 10.panta pirmās daļas 1.punkta prasības.

[3.7] Pieteicēja atsaucas arī uz VID Finanšu policijas pārvaldes 2009.gada 25.marta lēmumu par kriminālprocesa Nr.15830406008 izbeigšanu *(lietas 198. - 200.lapa)*, kurā atzīts, ka nav saskatāmas Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 177.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes. Tiesa nesaskata minētajā lēmumā vērtēto apstākļu saistību ar izskatāmās lietas apstākļiem. VID Finanšu policijas pārvaldes 2009.gada 25.marta lēmumā nav vērtēts neviens no izskatāmās lietas ietvaros analizētajiem pieteicējas darījumiem. Līdz ar to pieteicējas atsauce uz minēto lēmumu nav pamatota.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 8.februāra spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzībā daļā par tiesībām atskaitīt priekšnodokli par darījumiem ar SIA „VLK Pluss” un SIA „Geos Lat” norādīts turpmāk minētais.

[4.1] Lai īstenotu tiesības atskaitīt priekšnodokli, jāizpildās likuma „Par pievienotās vērtības nodokli” 10.pantā pirmajā daļā minētajiem priekšnosacījumiem. Kā izriet no Augstākās tiesas prakses vispārinājuma „Administratīvo tiesu prakse par likuma „Par pievienotās vērtības nodokli” normu interpretāciju un piemērošanu” (turpmāk – Prakses vispārinājums) personai, kas vēlas atskaitīt priekšnodokli, jābūt reģistrētai VID kā ar PVN apliekamai personai; tai ir jāsaņem preces vai pakalpojumi; par saņemtajām precēm vai pakalpojumiem jābūt saņemtam atbilstošam PVN rēķinam; precēm vai pakalpojumiem jābūt saņemtiem no citas ar PVN apliekamas personas; saņemtās preces vai pakalpojumus jāizmanto savu ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai.

Papildus minētajiem nosacījumiem Eiropas Kopienu Tiesas un Eiropas Cilvēktiesību tiesu praksē tiek vērtēti noteikti papildu kritēriji attiecībā uz priekšnodokļa atskaitījumiem ķēdes darījumos, gadījumos, ja preču nosūtītājs vai pakalpojumu sniedzējs tieši vai netieši ir veicis krāpnieciskas darbības ar nolūku izkrāpt PVN. Eiropas Cilvēktiesību tiesa spriedumā *Bulves AD pret Bulgāriju* tiek norādīts papildu kritērijs, ka persona, kas lūdz atmaksāt PVN, nav iesaistīta krāpnieciskā rīcībā.

Tiesas secinājumi ir pamatoti ar VID konstatēto, ka SIA „Geos Lat” veica krāpnieciskas darbības un kā savus apakšuzņēmējus norādīja neeksistējošus (fiktīvus) uzņēmumus, no kā izdarīts secinājums, ka SIA „Geos Lat” pieteicējai nesniedza transporta pakalpojumus. Atbilstoši tiesu praksei šie darījumi ir kvalificējami kā ķēdes darījumi, līdz ar to, pirmkārt, ir jākonstatē, vai pakalpojumi ir faktiski notikuši, un, otrkārt, ir jāskaidro, vai pieteicēja ir iesaistīta krāpnieciskā darbībā.

[4.2] Lietā nav strīda par pieteicējas preču kustību, t.i., iegādātie apjomi sakrīt ar pārdotajiem, un faktu, ka preces ir transportētas gan uz Rīgas ostu, gan noliktavu, gan pircējiem. Tāpat lietā nav strīda, ka SIA „Geos Lat” ir vienīgais uzņēmums, kas nodrošināja transporta pakalpojumus 2008.gada otrajā pusē un 2009.gadā, citam transporta uzņēmumam pieteicēja nav maksājusi par transporta pakalpojumiem.

Neatzīstot SIA „Geos Lat” par transporta pakalpojumu sniedzēju, rodas situācija, ka transporta pakalpojumi nav sniegti, bet prece pārvadāta nezināmā veidā ar nezināmiem transportlīdzekļiem. Transporta līdzekļu reģistrācijas numuri, ar kuriem tika sniegts pakalpojums, daļēji bija zināmi gan VID, gan tiesai.

SIA „LPV” VID un tiesai iesniedza MSIA „Vecmīlgrāvis terminmāls” caurlaides izziņu, kurā tika norādīti mašīnu numuri un ostas teritorijā ievestā prece, tātad ir pierādīts, ka pakalpojums ir sniegts un darījums ir noticis. Attiecīgi jānoskaidro, vai šo pakalpojumu sniedza SIA „Geos Lat”.

No Prakses vispārinājuma izriet, ka nodokļu maksātājam strīdus gadījumā nepieciešams pierādīt pakalpojumu sniedzēju, t.i., vai pakalpojumu ir sniegusi rēķinā norādītā persona. Audita laikā paskaidrojumus VID 2009.gada 13.jūlijā sniedza SIA „Geos Lat” valdes locekle /pers. H/, kas tobrīd bija SIA „Geos Lat” īpašniece un valdes locekle ar tiesībām pārstāvēt sabiedrību atsevišķi. /pers. H/ apstiprināja pieteicējas sniegto informāciju, ka kravu pārvadājumus veica SIA „Geos Lat”, pieaicinot citus uzņēmumus, jo SIA „Geos Lat” nav kravu pārvadājumu licences. Tātad darījuma esamību apstiprināja abas tajā iesaistītās puses. Tas apliecina, ka darījums faktiski notika un transporta pakalpojumus pieteicēja saņēma tieši no SIA „Geos Lat”.

[4.3] Nav pamatots VID arguments, ka SIA „Geos Lat” iesniedza kļūdainus dokumentus par darījumiem ar pieteicēju. Darījuma faktu amatpersona apstiprināja, bet grāmatvedības uzskaite ir SIA „Geos Lat”, nevis pieteicējas pienākums.

[4.4] Nav pamatots tiesas norādītais, ka VID bija pietiekams pamats secināt, ka SIA „Balt Paddock", SIA „Exceller" un SIA „Dorime" nevarēja sniegt transporta pakalpojumus pieteicējai kā SIA „Geos Lat" apakšuzņēmēji.

Saskaņā ar Prakses vispārinājuma 67.punktā minēto no darījuma faktiskās neesamības jānošķir gadījumi, kad persona pakalpojumus tiešām saņēmusi no konkrētā darījumu partnera, bez mērķa ļaunprātīgi izmantot PVN sistēmu finansiālu priekšrocību gūšanai, pat ja attiecīgais darījumu partneris pakalpojumu izpildi nodrošinājis prettiesiski. Prakses vispārinājuma 68.punktā norādīts, ka tāds apstāklis vien, ka pieteicēja darījuma partneris ir slēdzis darījumus ar fiktīviem uzņēmumiem un uz to ir norādījis VID, pats par sevi nepierāda, ka pietecēja par to zināja. Ja VID nav saistījis šo apstākli ar pieteicēja attieksmi, tad tiesai, vērtējot, vai pieteicējs ir iesaistīts PVN izkrāpšanas shēmā, nav pamata vērtēt pierādījumus, kas noslēgti starp pieteicēja darījumu partneri un citiem tā darījumu partneriem, nevis pieteicēju. Lai pieteicējam varētu liegt tiesības uz priekšnodokļa atskaitījumiem, būtu jākonstatē pieteicēja iesaistīšanās un finansiālu priekšrocību gūšana, kas šajā gadījumā nav noticis.

[4.5] No SIA „Geos Lat" audita pārskata redzams, ka PVN uzrēķins SIA „Geos Lat" veidojas no tā, ka nav apstiprinājušies SIA „Geos Lat" darījumi ar pakalpojumu sniedzējiem un preču piegādātājiem, t.i., samazināts atskaitāmais priekšnodoklis, bet ar PVN apliekamie darījumi nav nedz samazināti, nedz palielināti. Tādējādi VID SIA „Geos Lat" ir aprēķinājis PVN par darījumiem ar pieteicēju, bet VID neatļauj par šiem darījumiem atskaitīt priekšnodokli pieteicējai. Tādā veidā rodas pretruna, jo no vienas puses VID atzīst šos darījumus, ja palielinās budžetā maksājamais PVN, bet neatzīst darījumus, ja tie samazina budžetā maksājamā PVN apmēru.

[4.6] Nav pamatots tiesas norādītais, ka par pieteicējas darījumiem ar SIA „Geos Lat" pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus, kas atspēkotu nodokļu administrācijas argumentus. Tiesa nav vērtējusi SIA „Vecmīlgrāvis terminmāls" izziņu un SIA „Geos Lat" audita pārskatu, kā rezultātā izdarīja kļūdainus secinājumus.

[4.7] Arī attiecībā uz pieteicējas darījumu ar SIA „VLK Pluss" tiesa izdarīja kļūdainus secinājumus, norādot uz apstākļiem, kam nav tiešas ietekmes uz darījuma faktu. Svarīgāks par tiesas konstatēto, ka SIA „VLK Pluss" neatrodas juridiskajā adresē un nav iespējams veikt pretpārbaudes un ka SIA ,,TN grupa" neatrodas juridiskajā adresē un 2008.gada 6.augustā ir izslēgta no PVN maksātāju reģistra, ir apstāklis, ka ar konkrēto darījuma partneri darījums ir noticis. Visi pārējie apstākļi jāvērtē, lemjot, vai preces ir piegādājis uzņēmums, par kura darbību radušās šaubas.

[4.8] Nav pamatots arguments, ka pieteicēja nav veikusi darījumu ar SIA „VLK Pluss". Lietā nav strīda, ka SIA „VLK Pluss" izrakstīja likumam atbilstošu rēķinu, tā bija reģistrēta PVN reģistrā un iegādātā prece ir izmantota savu apliekamo darījumu nodrošināšanai.

Atbilstoši Prakses vispārinājuma 7.nodaļai darījums ar SIA „VLK Pluss" ir pieskaitāms darījumu „ķēdēm". Šajā nodaļā ir apkopota informācija par gadījumiem, kad VID konstatējis, ka viena no preces secīgas realizācijas ķēdē iesaistītajām personām bijusi fiktīva, un atzinis, ka tādējādi nav konstatējama preces iepriekšēja tiesiska piederība kādai no ķēdē iesaistītajām personām, līdz ar to liedzot tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu.

Lietā nav strīda, ka pieteicēja preci pārdeva tālāk SIA „Agrochema Latvia". Strīds ir par to, vai prece ir iegādāta no SIA „VLK Pluss". Pieteicēja VID ģenerāldirektoram iesniedza kuģošanas dokumentu „bill of lading", kas ir kuģa kravas pavaddokuments. Tajā norādīts kravas nosūtītājs, kravas saņēmējs un paziņojuma nosūtīšanas adrese. Tajā arī norādīts, ka kravas saņēmējs un paziņojuma saņēmējs par kravas ierašanos norādītajā ostā ir SIA „VLK Pluss". Šajā dokumentā norādīta kravas izkraušanas vieta - Salacgrīva. Šī dokumenta sastādīšanā nav iesaistīts ne SIA „LPV", ne SIA „VLK Pluss", to sastādīja trešās personas, līdz ar to tajā ietvertajai informācijai ir augsta ticamība. Arī citi lietas materiāli apstiprina, ka no SIA „VLK Pluss" iegādātā prece atradās Salacgrīvas ostā.

[4.9] Ņemot vērā Prakses vispārinājuma 68.punktā norādīto, ir noraidāms tiesas arguments, ka SIA „VLK Pluss" pavadzīmē Nr.ACU 811695 norādītais pārvadātājs SIA ,,TN grupa" ir fiktīvs uzņēmums. SIA „LPV" nav iesaistīta krāpnieciskajā darbībā un darījuma galvenais mērķis nav iegūt fiskālas priekšrocības. Šajā darījumā (nopērkot no SIA „VLK Pluss" un pārdodot to pašu preci SIA „Agrochema Latvia") SIA „LPV" nopelnīja vairāk kā EUR 14 000. Tā kā no šīs summas tiek aprēķināts budžetā maksājamais nodoklis, nevar runāt par fiskālu priekšrocību iegūšanu, t.i., darījuma mērķis nav samazināt budžetā maksājamā nodokļa apmēru vai nepamatoti palielināt no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēru. Tādējādi darījumā ar SIA „VLK Pluss" ir izpildīti visi priekšnosacījumi, lai pieteicēja varētu izmantot priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības.

[5] VID iesniedza paskaidrojumu par pieteicējas apelācijas sūdzību, norādot, ka pirmās instances tiesas spriedumā detalizēti un pareizi ir izvērtēti lietā esošie pierādījumi kopsakarā ar pieteikumā minētajiem argumentiem un VID pievienojas tiesas secinājumiem. Apstāklis, ka pieteicēja nepiekrīt tiesas sniegtajam pierādījumu vērtējumam, nav pietiekams, lai uzskatītu, ka tiesa pieļāvusi procesuālo tiesību normu pārkāpumus un nav vērtējusi pierādījumus.

[6] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 11.jūnija spriedumu pieteikums noraidīts. Par šo spriedumu pieteicēja iesniedza kasācijas sūdzību.

[7] Ar Augstākās tiesas 2013.gada 24.maija spriedumu atcelts Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 11.jūnija spriedums daļā, ar kuru atstāts negrozīts Lēmums daļā par SIA „LPV" tiesībām atskaitīt priekšnodokli par darījumiem ar SIA „VLK Pluss" un SIA „Geos Lat", un lieta šajā daļā nosūtīta jaunai izskatīšanai Administratīvajai apgabaltiesai. Spriedumā norādīts turpmāk minētais.

[7.1] Apstākļi, kādēļ ne VID, ne apgabaltiesa neatzina pieteicējas tiesības atskaitīt priekšnodokli par darījumu ar SIA „VLK Pluss", bija saistīti ar to, ka nebija skaidra transporta pakalpojumu nodrošināšana minerālmēslu pirkumam, kas notika ostā.

Apgabaltiesa būtībā pieteicējas argumentiem nav pievērsusi nopietnu vērību un nav vērtējusi tās iesniegtos pierādījumus, lai gan

pierādījumu kopums uzrāda, ka pieteicējas skaidrojums nav neloģisks, bet var liecināt par formālu kļūdu rēķina izrakstīšanā. Jāņem vērā, ka apskatāmais darījums ir preču iegāde, nevis transportēšana, un norāde uz transportēšanu var atkrist, ja transportēšana faktiski nav izrādījusies nepieciešama, jo preces turpat ostā pārdotas tālāk. Būtībā tiesa lietas apstākļos tālāk nav centusies iedziļināties. Apgabaltiesa turklāt norādījusi, ka pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus, ka darījums tiešām noticis ar SIA „VLK Pluss", proti, pieteicēja nav atspēkojusi VID savāktos pierādījumus par to, ka SIA „VLK Pluss" ir bijis fiktīvs uzņēmums, kura amatpersonas par tā saimniecisko darbību neko nezina. Pirmkārt, šādi fakti nav konstatēti VID lēmumā – tajā ir norādīts, ka SIA „VLK Pluss" nav atrodama juridiskajā adresē (apsekošanas laiks nav konkretizēts), un sabiedrības pārstāvji neatsaucas uz dienesta uzaicinājumu. Otrkārt, šādu secinājumu nav izdarījusi arī Administratīvā rajona tiesa, kuras argumentācijai apgabaltiesa pievienojusies, bet, nesniedzot jebkādu papildu faktu konstatējumu, norādījusi uz pieteicējas nespēju atspēkot faktu par SIA „VLK Pluss" kā fiktīvu uzņēmumu.

[7.2] Vienīgais fakts, uz kura pamata apgabaltiesa piekritusi VID secinājumam par pieteicējas darījuma ar SIA „Geos Lat" fiktīvo raksturu, ir apstāklis, ka SIA „Geos Lat" uzrādītie apakšuzņēmēji ir fiktīvi.

Lai liegtu tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu, nevar secinājumu par personas apzinātu iesaistīšanos PVN sistēmas ļaunprātīgā izmantošanā automātiski balstīt tikai uz faktu, ka PVN ķēdes iepriekšējā posmā ir konstatēti fiktīvi uzņēmumi. Ir jāvērtē katras personas informētība un iesaistīšanās darījumā ar mērķi ļaunprātīgi izmantot PVN sistēmu. Tas arī iepriekš pietiekami skaidri izrietēja no Eiropas Savienības Tiesas spriedumiem.

Šajā lietā apgabaltiesa spriedumā ir norādījusi, ka tāds apstāklis vien, ka pieteicējas darījuma partneris ir slēdzis darījumus ar fiktīviem uzņēmumiem, pats par sevi nepierāda, ka pieteicēja par to zināja. Taču tālāk apgabaltiesa norāda, ka, vērtējot pieteicējas tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu, jāvērtē visi pierādījumi kopumā, ka nevis dienestam vai tiesai, bet pieteicējai ir jāpierāda, ka ir izpildījušies visi priekšnoteikumi priekšnodokļa atskaitīšanai. Kā visbeidzot secina apgabaltiesa, pieteicējas sniegtie paskaidrojumi un iesniegtie dokumenti (arī tie, kas apliecina konkrētu kravas transportlīdzekļu iebraukšanu ostā), nenovērš dienesta konstatētos trūkumus, jo nesniedz precīzu un pārbaudāmu informāciju par darījuma apstākļiem – kas patiesībā ir sniedzis transporta pakalpojumus.

Apgabaltiesas motivācija ir pretrunīga. No vienas puses tiesa norāda, ka pieteicējas darījuma partneru darījumi ar fiktīvām personām paši par sevi nevar būt pamats liegt pieteicējai tiesības, taču, neizdarot nevienu citu faktu konstatējumu, tiesa tomēr nospriež pretējo. Tas ir pretrunā gan iepriekš minētajam pienākumam pārliecināties par konkrētā darījuma apšaubīšanas pamatu, gan (ja vien nekonstatē citus apstākļus par pieteicējas iespējamo iesaistīšanos krāpšanā) arī pretrunā iepriekš norādītajai Eiropas Savienības Tiesas interpretācijai, ka nodokļa maksātājam nevar uzlikt neatbilstošu pierādīšanas slogu.

[7.3] Apgabaltiesa ir vērtējusi, vai pieteicējai bija mērķis ļaunprātīgi izmantot PVN sistēmu finansiālu priekšrocību gūšanai. Neapskatot nekādus papildu faktus, apgabaltiesa nonāk pie konstatējuma, ka pieteicējas strīdus darījumi nevarēja notikt ar nodokļu rēķinos norādītajām personām vai vispār nav notikuši, proti, strīdus darījumiem ir fiktīvs raksturs, ka turklāt tiesai nav šaubu, ka pieteicēja zināja, kas ir īstais pakalpojuma sniedzējs vai preces piegādātājs, bet piekrita iesaistīties darījumos, noformējot tos caur fiktīviem uzņēmumiem, un ka šādu pieteicējas rīcību nevar uzskatīt par godprātīgu.

Šāda secinājumu izdarīšana ir pretrunā Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmajai daļai, kas liedz izdarīt faktu konstatējumu uz pieņēmumu pamata. Apgabaltiesa nav atsaukusies ne uz vienu faktu, kas konkrēti šajā gadījumā liecinātu par pieteicējas informētību, apzinātu iesaistīšanos PVN sistēmas ļaunprātīgā izmantošanā, mērķi to darīt, pieļaušanu citām personām to darīt. Saprotot grūtības, kuras var rasties VID, noskaidrojot nodokļu maksātāja darbību patieso būtību, vai tiesai, pārbaudot dienesta konstatējumu pareizību, Augstākā tiesa tomēr nevar akceptēt šādu vispārīgu un faktiski neatspēkojamu pieņēmumu izdarīšanu PVN lietās bez jebkādas sasaistes ar konkrētā gadījuma faktiem. Turklāt konkrētajā gadījumā šis secinājums pat neatbilst konstatētajiem faktiem, jo spriedumā nav apskatīti fakti par SIA „VLK Pluss" kā fiktīvu uzņēmumu darījumu slēgšanas laikā.

[8] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvji uzturēja apelācijas sūdzību un lūdza pieteikumu daļā apmierināt. VID pārstāve apelācijas sūdzību neatzina un lūdza pieteikumu daļā noraidīt. Liecinieki /pers. J/ un /pers. H/ uz tiesas sēdi neieradās, tiesa atzina, ka lietu iespējams izskatīt bez viņas liecības uzklausīšanas.

Motīvu daļa

[9] Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota un pārsūdzētais Lēmums daļā ir atceļams.

[10] Atbilstoši Augstākās tiesas norādītajam šajā lietā tiesai ir jānoskaidro, vai pieteicējai izrakstītajos rēķinos par darījumiem ar SIA „Geos Lat" un SIA „VLK Pluss" ir norādīta patiesa informācija. Ja tiesa secina, ka rēķinos norādītā informācija nav patiesa, tiesai jāpārliecinās, vai, iesaistoties šādu darījumu noformēšanā, pieteicēja ir rīkojusies krāpnieciski vai ļaunprātīgi.

[11] Pieteicējas grāmatvedības reģistros iegrāmatoti deviņi rēķini par SIA „Geos Lat" transporta pakalpojumiem (minerālmēslu pārvadāšanu) 2008.gada septembrī, oktobrī un decembrī, 2009.gada februārī un martā.

Lietā konstatēts, ka starp SIA „Geos Lat" un pieteicēju 2008.gada 15.augustā tika noslēgts līgums par kravu pārvadāšanu *(lietas*

1.sējuma 213.lapa). Audita sākuma sarunas laikā pieteicējas pārstāve apstiprināja, ka transportlīdzekļi saimnieciskās darbības veikšanai tiek izmantoti saskaņā ar noslēgtajiem līgumiem *(lietas 1.sējuma 219.lapa)*.

SIA „Geos Lat" valdes locekle /pers. H/ audita laikā sniegtajā 2009.gada 13.jūlija paskaidrojumā *(lietas 1.sējuma 196.lapa)* norādīja, ka pieteicējas kravas pārvadāšanas pakalpojumi ir veikti, to veikšanai bija noslēgti līgumi ar apakšuzņēmējiem SIA „Balt Paddock", SIA „Dorime" un SIA „Exceller", šos darījumus apstiprina par tiem noformētie dokumenti.

VID konstatēja, ka SIA „Geos Lat" norādītie apakšuzņēmēji nav identificējami kā kravu pārvadātāji (tiem nav izsniegtas licences kravu pārvadājumu veikšanai, to amatpersonas noliedz saimniecisko darbību, to reģistrētais darbības veids nav saistīts ar kravu pārvadājumu pakalpojumiem), līdz ar to VID secināja, ka nav pierādīts, ka SIA „LPV" būtu saņēmusi transporta pakalpojumus no SIA „Geos Lat".

Audita laikā 2009.gada 12.augusta paskaidrojumā VID *(lietas 2.sējuma 140.-141.lapa)* par grāmatvedības dokumentos 2008.gada oktobrī uzrādīto SIA „Otaņķu dzirnavnieks" sniegto pakalpojumu salīdzinājumu pieteicējas pārstāvis /pers. F/ norādīja, ka pārvadājumus 2008.gada oktobrī veica SIA „Geos Lat", bet automašīnas piederēja SIA „Otaņķu dzirnavnieks", tāpēc pieteicēja lūdza apstiprinājumu, ka ir veikti pārvadājumi SIA „Geos Lat" minētajā apmērā. Tā kā līgums un rēķins bija ar SIA „Geos Lat", iepriekš minētais pakalpojumu salīdzinājums nederēja par attaisnojuma dokumentu un tika nosūtīts uz e-pastu. Par pieteicējas rēķiniem par transporta pakalpojumiem no SIA „Geos Lat" /pers. F/ norādīja, ka SIA „Geos Lat" pašiem nepieder automašīnas, bet viņi organizē pārvadājumus, nodrošinot, lai automašīnas būtu iespējami noslogotas abos maršruta virzienos. SIA „Geos Lat" darbojas kā starpnieks, piesaistot kravas transporta uzņēmumus.

Pieteicēja tiesā ir iesniegusi 2008.gada 31.oktobra faktūru – rēķinu Nr.254, ko SIA „Otaņķu Dzirnavnieks" izsniegusi SIA „Geos Lat" par transporta pakalpojumu sniegšanu 2008.gada 2.septembrī – 16.oktobrī (minerālmēslu vešanu no Bauskas uz Liepāju, no Iecavas uz Auci, no Iecavas uz Rīgu u.c. maršrutos) kopsummā par Ls 10569,08, no tiem PVN Ls 1612,23 *(lietas 2.sējuma 85.lapa)*.

No Otrajā lēmumā atreferētā apstrīdēšanas iesnieguma *(lietas 1.sējuma 47.lapa)* izriet, ka jau 2009.gada 26.augustā pieteicējas pārstāve VID nosūtīja paskaidrojumu, kurā norādīts, ka pieteicējas pārstāve /pers. E/ telefoniski sazinājās ar SIA „Geos Lat" pārstāvi /pers. P/ *(tagadējais uzvārds – /pers. H/)* un nosūtīja pa faksu transporta pasūtījumu ievadlapu. Krava tika aizvesta laikā un bez pretenzijām. Gadījumos, kad krava tika vesta uz ostu, pieteicējai elektroniski tika nosūtītas MPAS „Terminmāls Vecmīlgrāvis" pieņemtās kravas atskaites, kurās arī tiek norādīti automašīnu numuri. Muitas kriminālpārvalde ir aizturējusi kuģus un pārbaudījusi to tilpnes un kravas pavaddokumentus, pārkāpumi nav atklāti un tūlīt pēc pārbaudes veikšanas kuģi tika atbrīvoti.

Arī no pieteicējas pārstāvju paskaidrotā tiesas sēdē izriet, ka pieteicēja neapšauba VID iegūtos pierādījumus par to, ka SIA „Geos Lat" dokumentos norādītie apakšuzņēmēji transporta pakalpojumus tai faktiski nav snieguši, bet tajā pašā laikā pieteicēja norāda, ka transporta pakalpojumi visos gadījumos faktiski tika saņemti un pakalpojumu sniegšanu organizēja SIA „Geos Lat", informējot pieteicējas amatpersonu /pers. E/ par konkrēto transporta pakalpojumu sniedzošo šoferi un transportlīdzekļa numuru, kam jāizsniedz pavadzīmes un jāved krava vai nu uz ostu vai arī kravas saņēmējiem Latvijā. Par kravu vešanu uz ostu pieteicēja tiesā ir iesniegusi MPAS „Terminmāls Vecmīlgrāvis" izziņu *(lietas 1.sējuma 162.-166.lapa)*, kas jau ir tikusi iesniegta arī VID pieteicējas apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas laikā.

Izvērtējot VID iegūtos pierādījumus par SIA „Geos Lat" grāmatvedības dokumentos norādītajiem transporta pakalpojumu sniedzējiem (apakšuzņēmējiem) kopsakarā ar pieteicējas paskaidrojumiem un iesniegtajiem pierādījumiem, apgabaltiesa secina, ka tie nav pietiekami, lai pieteicējai liegtu PVN priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības. /pers. H/ audita laikā apstiprināja, ka transporta pakalpojumi pieteicējai ir sniegti, kas sakrīt ar pieteicējas paskaidroto un iesniegtajiem pierādījumiem par transporta pakalpojumu saņemšanu. Taču lietā nav strīda par to, ka /pers. H/ paskaidrojums par pieteicējai transporta pakalpojumus sniegušajiem apakšuzņēmējiem nav patiess, jo VID ir konstatējis, ka /pers. H/ norādītie uzņēmumi šos pakalpojumus nesniedza. Ņemot vērā to, ka pieteicēja tiesā ir iesniegusi MPAS „Terminmāls Vecmīlgrāvis" izziņu, kura apstiprina lielākās transporta pakalpojumu darījumu daļas faktisko norisi, kā arī SIA „Otaņķu dzirnavnieks" rēķinu par transporta pakalpojumu sniegšanu SIA „Geos Lat" 2008.gada septembrī un oktobrī, kas apstiprina SIA „Geos Lat" spēju sniegt pieteicējai transporta pakalpojumus 2008.gada septembrī un oktobrī ar SIA „Otaņķu dzirnavnieks" transportlīdzekļiem, apgabaltiesa uzskata, ka VID iegūtie pierādījumi nav pietiekami, lai apšaubītu pieteicējas tiesības atskaitīt PVN priekšnodokli par SIA „Geos Lat" transporta pakalpojumiem. No VID iegūtajiem pierādījumiem nav konstatējams, ka pieteicēja transporta pakalpojumus vispār nebūtu saņēmusi vai pieteicēja būtu zinājusi, ka tai transporta pakalpojumus sniedz SIA „Geos Lat" grāmatvedībā nenorādīti transporta pakalpojumu sniedzēji. Apgabaltiesas ieskatā pieteicējai arī nebija pienākuma, nosūtot katru konkrēto kravu, iepriekš pārbaudīt to, tieši kura persona SIA „Geos Lat" uzdevumā tai sniedz konkrēto transporta pakalpojumu. Līdz ar to pieteicēja nevar tikt vainota tajā, ka /pers. H/ nav sniegusi VID patiesu paskaidrojumu par faktiskajiem transporta pakalpojumu sniedzējiem un attiecīgi Lēmums daļā par SIA „LPV" noteiktajiem maksājumiem budžetā saistībā ar darījumiem ar SIA „Geos Lat" ir atceļams.

[12] Pieteicējas tiesības atskaitīt PVN priekšnodokli par tās grāmatvedības uzskaitē iegrāmatoto SIA „VLK Pluss" 2008.gada 25.jūlija rēķinu Nr.ACU 811695 par minerālmēsliem Amofoska VID apšaubīja, jo šajā rēķinā kā pārvadātājs ir norādīta SIA „TN Grupa", taču šāda sabiedrība nav saņēmusi licenci autokravu pārvadājumiem, nav sastopama juridiskajā adresē, 2008.gada 6.augustā tā izslēgta no ar PVN apliekamo personu reģistra, tai ir viens darbinieks un cits reģistrētais darbības veids. Savukārt SIA „VLK Pluss" nebija sastopama tās juridiskajā adresē un šī sabiedrība atstāja bez ievērības VID uzaicinājumu ierasties tematiskās pārbaudes veikšanai. Līdz ar to VID secināja, ka nav iespējams iegūt informāciju par darījuma apstākļiem un tāpēc atzina, ka pieteicējai nav tiesību atskaitīt priekšnodokli par minēto darījumu.

Lietā konstatēts, ka starp pieteicēju un SIA „VLK Plus" 2008.gada 8.jūlijā tika noslēgts līgums par minerālmēslu Amofoska pirkumu *(lietas 1.sējuma 191.lapa)*. Šajā līgumā paredzēts, ka SIA „VLK Pluss" minēto preci piegādā pieteicējai līdz 2008.gada 26.jūlijam, SIA „VLK Pluss" nodrošina minētās preces iekraušanu pieteicējas automašīnās.

No Otrajā lēmumā atreferētā apstrīdēšanas iesnieguma *(lietas 1.sējuma 47.lapa)* izriet, ka 2009.gada 26.augustā pieteicējas

pārstāve VID nosūtīja paskaidrojumu, kurā norādīts, ka minerālmēslus Amofoska viņai telefoniski piedāvāja SIA „VLK Pluss" pārstāvis /pers. J/ par cenu 567,63 *euro* par tonnu, tie bija iepakoti „big bag" maisos. 2008.gada 8.jūlijā par šo darījumu tika noslēgts līgums. Darījums notika pēc preces izkraušanas no kuģa Salacgrīvas ostā. Tālāk no šīs pašas vietas pieteicēja minēto preci pārdeva SIA „Agrochema Latvia", kas to transportēja tālāk uz Igauniju. Pieteicējas un SIA „VLK Pluss" līguma 2.4 punktā norādīts, ka prece tiek iekrauta pasūtītāja automašīnās, bet, tā kā preces īpašnieka maiņa notika Salacgrīvas ostā, darījumā starp pieteicēju un SIA „VLK Pluss" automašīnas netika izmantotas, jo minerālmēslu tālāko transportēšanu organizēja SIA „Agrochema Latvia". Līgumā SIA „VLK Pluss" nodrošinātā transportēšana ir norādīta tāpēc, ka SIA „VLK Pluss" nodrošināja preces iekraušanu automašīnās un attiecīgi SIA „VLK Pluss" nebija pamata pavadzīmē norādīt pārvadātāju. Tādēļ SIA „TN grupa" pakalpojumu nevarēja konstatēt, jo tas faktiski netika sniegts. Par kļūdaino pavadzīmi ir atbildīga tās izrakstītāja SIA „VLK Pluss". 2008.gada 28., 29., 30. un 31.jūlija un 1.augusta pieņemšanas - nodošanas aktos ar SIA „Agrochema Latvia" ir norādīti automašīnu numuri un šoferu vārds un uzvārds, kas veica minerālmēslu transportēšanu.

Apgabaltiesa secina, ka minētie pieteicējas paskaidrojumi, ko pieteicējas pārstāvji uzturēja arī tiesā, izskaidro konkrētā darījuma norisi, proti, ka pieteicēja ir iegādājusies ostā piegādātu preci un bez preces pārvietošanas to ir pārdevusi tālāk. VID no noformētajiem dokumentiem nevarēja konstatēt to, kā minerālmēsli tika transportēti, jo nebija konstatējams, ka preces transportu būtu nodrošinājis pavadzīmē norādītais uzņēmums, taču no pieteicējas paskaidrotā par konkrētā darījuma norisi izriet, ka konkrētajā pieteicējas un SIA „VLK Plus" darījumā preces transportēšana nemaz nebija nepieciešama. Turklāt lietā ir iegūti pierādījumi, ka konkrētā minerālmēslu krava Salacgrīvas ostā faktiski tika saņemta un kravas saņēmēja bija SIA „VLK Pluss" *(lietas 1.sējuma 153.-159.lapa)*. VID nav apšaubījis arī to, ka prece tālāk ir pārdota SIA „Agrochema Latvia". Līdz ar to apgabaltiesa atzīst, ka minētajā pavadzīmē ziņas par preču pārvadātāju SIA „TN Grupa" iekļautas kļūdaini, jo ne no pieteicējas paskaidrotā, ne pārējiem lietā konstatētajiem apstākļiem neizriet, ka preces saistībā ar SIA „VLK Pluss" un pieteicējas darījumu būtu bijis nepieciešamas transportēt.

Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa secina, ka Lēmums ir atceļams arī daļā par SIA „LPV" noteiktajiem maksājumiem budžetā saistībā ar darījumiem ar SIA „VLK Pluss".

[13] Pieteicēja par pieteikuma iesniegšanu tiesā ir samaksājusi valsts nodevu Ls 20 apmērā *(lietas 1.sējuma 98..lapa)*, bet par apelācijas sūdzību samaksājusi valsts nodevu Ls 10 apmērā *(lietas 2.sējuma 70.lapa)*. Līdz ar to atbildētājai, kas šajā lietā ir Latvijas Republika, saskaņā ar APL 126.panta pirmo daļu ir uzliekams pienākums atmaksāt pieteicējai tās samaksāto valsts nodevu kopumā Ls 30 apmērā.

[14] Ņemot vērā iepriekš minēto, apgabaltiesa secina, ka pirmās instances tiesas spriedums nav pamatots daļā, kas attiecas uz pieteicējai noteiktajiem maksājumiem budžetā saistībā ar pieteicējas darījumiem ar SIA „VLK Pluss" un SIA „Geos Lat".

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

daļēji apmierināt SIA „LPV" pieteikumu.

Atcelt ar pieņemšanas dienu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora v.i. 2010.gada 15.februāra lēmumu Nr.22.4/7286 daļā par SIA „LPV" noteiktajiem maksājumiem budžetā saistībā ar darījumiem ar SIA „VLK Pluss" un SIA „Geos Lat".

Uzlikt pienākumu Latvijas Republikai atmaksāt SIA „LPV" tās samaksāto valsts nodevu 42,69 *euro* (Ls 30).

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja *(paraksts)* I.Amona
Tiesneši *(paraksts)* S.Liniņa
(paraksts) V.Poķis

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās apgabaltiesas tiesnese
I.Amona

Rīgā 2014.gada 6.februārī